

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: X, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Václavkem
sídlem Opletalova 1417/25, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 3. 2024, č. j.: OAM-76657-29/ZM-2022

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 3. 2024, č. j.: OAM-76657-29/ZM-2022, jímž byla podle ustanovení § 44a odst. 11 ve spojení s § 46e odst. 1 a s § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „z.p.c.“), zamítnuta žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že žalovaný byl povinen zjistit skutkový stav bez důvodných pochybností i ve vztahu k okolnostem soukromého a rodinného života, v čemž odkázal na

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 28. 2. 2022, č. j. 7 Azs 405/2021-34. Povinnost posuzovat přiměřenost dopadu napadeného rozhodnutí do základního práva na respektování soukromého a rodinného života vyplývá přímo ze čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“), vznesli-li cizinec námitku nepřiměřenosti, jak judikoval NSS v rozsudku ze dne 23. 10. 2023, č. j. 10 Azs 234/2023-51. Žalobce sdílí společnou domácnost s družkou, s níž plánuje uzavřít sňatek a založit rodinu, jeho bratři žijí v České republice a plně se integroval do tuzemské společnosti, k prokázání čehož navrhoval provedení výslechů. Ohledně odmítnutí provedení navržených důkazů citoval rozsudek NSS ze dne 6. 1. 2022, č. j. 1 Azs 314/2021-47, přičemž žalovaný tak řízení zatížil závažnou vadou, také vznikla vada nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů. Řada okolností týkajících se trestné činnosti žalobce nebyla reflektována v jeho prospěch, stejně nebyly zohledněny citová pouta a vazby mezi žalobcem a jeho rodinnými příslušníky. Možnost získání jiného pobytového oprávnění žalovaného nevyvazuje z povinnosti řádně posoudit proporcionalitu dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života. Na dlouhodobé vízum za účelem strpění pobytu není právní nárok, rozhodnutí o jeho neudělení nepodléhá soudnímu přezkumu a žalobce nesplňuje podmínku trestní záchovalosti. Po sedmi letech oprávněného pobytu žalobce ztratil možnost dlouhodobé úpravy pobytového statusu i postavení nositele oprávnění ke sloučení rodiny vůči své přítelkyni. V zemi původu by se svou přítelkyní nemohl realizovat soukromý a rodinný život, jelikož by se oba vystavovali ohrožení života a hrozbě porušení práva nebýt mučení a vystavení krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a přiznat náhradu nákladů.

III. Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný uvedl, že v době vydání napadeného rozhodnutí neměl žalobce zahlazen uložený trest zákazu činnosti, čímž byl naplněn důvod zamítnutí žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty ve smyslu ust. § 44a odst. 11 ve spojení s § 46e odst. 1 a s § 37 odst. 1 písm. a) z.p.c. Žalovaný musel k odsouzení přihlédnout z úřední povinnosti, na čemž nic neměnil ani fakt podmíněného upuštění od výkonu zbytku trestu. Žalobce nesdělil žádné mimořádné okolnosti, které by měly být ověřeny navrhovanými výsledky. Třebaže žalobce tvrdil asimilaci do tuzemského prostředí, dopustil se jednání v rozporu s právními předpisy a musel počítat s následky, které se promítnou v jeho pobytovém statusu. Žalobce ani jeho družka nepožádali o dlouhodobý pobyt za účelem sloučení rodiny, ačkoli žalobce na území pobýval po dobu pěti let před podáním žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty. Žalobce nelze nutit k návratu do země původu, přičemž k legalizaci pobytu ukrajinských občanů slouží dlouhodobé vízum za účelem strpění pobytu na území, o něž si požádal až dne 7. 5. 2024. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

4. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce dne 1. 11. 2022 podal žádost o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem výkonu zaměstnání (zaměstnanecké karty). Přiložil pracovní smlouvu ze dne 21. 10. 2022, podle níž měl pracovní poměr trvat od 2. 1. 2023 do 31. 12. 2024. Dne 30. 8. 2023 byla žalovanému doručena pracovní smlouva na pracovní poměr ve shodné době se zařazením na jinou pozici.
5. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne . . 2023, č. j. T /2022, který nabyl právní moci téhož dne, byl žalobce shledán vinným přechinem ohrožení pod vlivem návykové látky

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku. Žalobci byly uloženy peněžitý trest a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu dvanácti měsíců. Jak je zřejmé z opisu z evidence rejstříku trestů (poslední ze dne 2. 11. 2023), peněžitý trest byl zaplacen dne 11. 5. 2023, čímž jsou dány zákonné podmínky k nepřihlížení k němu. Dne 31. 7. 2023 bylo pravomocně podmíněně upuštěno od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti se stanovením zkušební doby na osm měsíců, tzn. do 31. 3. 2024 (usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne . . 2023, č. j.: T /2022 –, a opis z evidence rejstříku trestů).

6. Dne 14. 11. 2023 se žalobce seznámil se spisovým materiálem, jak vyplývá z protokolu, č. j.: OAM-76657/ZM-2022, a následně dne 23. 11. 2023 bylo doručeno jeho písemné vyjádření. Žalobce v něm uvedl, že se svou družkou plánují sňatek a založení rodiny. Zcela se asimiloval na české prostředí, když se zde legálně nacházejí jeho dva bratři. Hovoří česky, má české přátele v soukromém i pracovním životě. Intenzita jeho vazeb k zemi původu je minimální, a pokud by se vrátil, byl by povolán na vojenskou službu, čímž by mu reálně hrozila vážná újma. Navrhl provedení důkazu výslechem jeho osoby, jeho družky a bratrů.
7. Napadeným rozhodnutím ze dne 21. 3. 2024, č. j.: OAM-76657-29/ZM-2022, byla zamítnuta žádost žalobce o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty podle ust. § 44a odst. 11 ve spojení s § 46e odst. 1 a s § 37 odst. 1 písm. a) z.p.c. Žalovaný shrnul, že žalobce byl odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu a jeho odsouzení nebylo dosud zahlazeno. Na s. 4 a 5 napadeného rozhodnutí se žalovaný zabýval zásahem do rodinného a soukromého života žalobce.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

8. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ust. § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Na jednání konaném dne 17. 6. 2024 žalobcův zástupce uvedl, že musí odkázat na rozsudek NSS ze dne 13. 8. 2020, č. j.: 7 Azs 175/2020 - 33, prostor pro přezkum přiměřenosti je i v tomto typu řízení; ve zkušební době se žalobce choval adekvátně, brzo by bylo přistoupeno k upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti, trestný čin byl ojedinělým excesem v řádném životě, rozhodnutí je nepřiměřené, což nebylo adekvátně reflektováno; v daných případech je namíste provést výslech žalobce, to učiněno nebylo, neprodloužením zaměstnanecké karty přijde žalobce o možnost žádat o trvalý pobyt, rovněž mu dosud nebylo uděleno vízum za účelem strpění; napadené rozhodnutí navrhl zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení. Za žalovaného se k jednání nikdo nedostavil; soud eviduje omluvu z kapacitních důvodů.
10. Podle ust. § 44a odst. 11 z.p.c. *ministerstvo platnost zaměstnanecké karty neprodlouží, nesplňuje-li cizinec podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. a), b) a c), § 42g odst. 3 věť první nebo v § 42g odst. 4 anebo je-li důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty (§ 46e), a dále, jestliže Úřad práce České republiky – krajská pobočka nebo pobočka pro hlavní město Prahu vydal závazné stanovisko, že další zaměstnávání cizince nelze vzhledem k situaci na trhu práce povolit. Ustanovení § 42g odst. 3 věť druhá a § 46 odst. 6 písm. d), jde-li o důvody uvedené v § 178f odst. 1 písm. a) a c) až f), a dále § 46 odst. 6 písm. e) a f) se použije obdobně. Jestliže bylo v průběhu řízení o žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty učiněno oznámení*

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

podle § 42g odst. 7, 8 nebo 10, má se za to, že cizinec žádá o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty z důvodu zaměstnávání na posledně oznámenou pracovní pozici.

11. Podle ust. § 46e odst. 1 z.p.c. *ministerstvo zruší platnost zaměstnanecké karty z důvodů uvedených v § 37, z důvodu uvedeného v § 46 odst. 6 písm. b), d) nebo e) a dále, jestliže cizinci nebyla uznána odborná kvalifikace příslušným uznávacím orgánem.*
12. Podle ust. § 37 odst. 1 písm. a) z.p.c. *ministerstvo zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.*
13. Soud předně uvádí, že napadené rozhodnutí neshledal nepřezkoumatelným ani nedostatečně odůvodněným. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí je vadou, která souvisí s nedodržením požadavků kladených procesním právním předpisem na výrok a odůvodnění rozhodnutí. Ty jsou upraveny především v ust. § 68 odst. 2, 3 a § 90 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. S nepřezkoumatelností je spojena i otázka, zda se správní orgán zabýval veškerými skutečnostmi rozhodnými pro posouzení věci. Rozhodnutí je tedy nepřezkoumatelné tehdy, není-li zřejmé, z jakých skutkových závěrů žalovaný vycházel, z jakých podkladů rozhodnutí tyto skutkové závěry učinil a jakými úvahami se řídil při hodnocení podkladů (vizte např. rozsudek NSS, č. j.: 6 Ads 87/2006-36). Z tohoto hlediska působí nepřezkoumatelnost rozhodnutí, pakliže správní orgán v rozhodnutí neuvede podklady rozhodnutí, z nichž dovodil skutkové závěry (vizte např. rozsudek NSS, č. j.: 4 Azs 55/2003-51), či jestliže nevypořádal rozpory mezi shromážděnými podklady, tzn. nevysvětlil, proč upřednostnil podklady svědčící o určitém skutkovém závěru na úkor podkladů svědčících o odlišném skutkovém závěru (vizte např. rozsudek NSS, č. j.: 5 A 48/2001-47). Nepřezkoumatelnost zakládají též nedostatky spočívající v tom, že není zřejmé, jakou právní normu (popř. jaký právní předpis a v jakém časovém znění) správní orgán na věc aplikoval, jak tuto právní normu vyložil a z jakých důvodů má za to, že s ohledem na skutkové okolnosti daného případu na něj lze tuto normu aplikovat. Žádné pochybení ve vyjmenovaných aspektech nepřezkoumatelnosti přitom napadené rozhodnutí nezatežuje.
14. Žalobce předně namítá, že žalovaný nepřihlédl k okolnostem spáchání trestné činnosti a uloženým trestům, s čímž se soud neztotožnil. Pokud jde o peněžitý trest, jestliže jej žalobce uhradil dne 11. 5. 2023, nebylo k němu možno přihlížet ze zákona, což na s. 2 napadeného rozhodnutí není nikterak zpochybněno. V případě trestu zákazu činnosti soud nepopírá, že podle ust. § 91 odst. 3 trestního zákoníku platí, že vyslovil-li soud, že se podmíněně propuštěný nebo odsouzený, u něhož se podmíněně upustilo od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti, osvědčil, má se za to, že trest byl vykonán dnem, kdy nabylo právní moci rozhodnutí, že se podmíněně upouští od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti.
15. Uvedené však nic nemění na skutečnosti, že do uplynutí zkušební doby je na takovou osobu nadále hleděno jako na pachatele trestné činnosti. Jestliže ke dni vydání napadeného rozhodnutí doposud neuběhla soudem stanovená zkušební doba, během níž bylo podmíněně upuštěno od výkonu žalobcova trestu zákazu činnosti, nezbylo žalovanému než k předchozímu trestu žalobce přihlédnout, neboť na něj nebylo možno nahlížet jako na osobu, jejíž trestná činnost byla zahlazena. Ke dni rozhodování žalovaného nebylo postaveno najisto, zda se žalobce osvědčí, a již z toho důvodu nebylo možno zohlednit, že bylo podmíněně upuštěno od výkonu uloženého trestu zákazu činnosti. Žalovaný rozhodoval na základě aktuálně zjištěného skutkového stavu, přičemž z popisu z rejstříku trestů jednoznačně vyplývalo, že žalobce spáchal shora specifikovanou trestnou činnost. Soud pro úplnost dodává, že ani případné usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 o

osvědčení se žalobce ve zkušební době podmíněného upuštění by nemohlo ovlivnit nynější rozhodování soudu. V souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Soud by nemohl přihlídnout ke skutečnosti, že po vydání napadeného rozhodnutí Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl, že se žalobce osvědčil, neboť stále platí, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí nebylo možno na žalobce hledět jako na bezúhonného.

16. Smyslem nevyhovění žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty z důvodu předchozí trestné činnosti spáchané cizincem je ochrana veřejného pořádku, a proto je nezbytné hodnotit právě ke dni rozhodování, zdali došlo k zahlázení odsouzení, či nikoli. Jestliže nastane druhá varianta, není rozhodné, zda na cizince bude v budoucnu nahlíženo jako na bezúhonného, a to i zpětně ke dni rozhodování správního orgánu. Pro zákonnost rozhodování žalovaného je klíčové, jestli ke dni vydání rozhodnutí byla trestná činnost cizince zahlázena, či nikoli. Soud nemůže souhlasit se žalobcovým dovoláváním se možné změny skutkového stavu v budoucnu, neboť se každé rozhodování odehrává v konkrétním čase a za aktuálně platících skutkových okolností. Podle názoru soudu od spáchání trestné činnosti (dne 26. 10. 2022) dosud neuplynula dostatečně dlouhá doba, aby od ní mohlo být odhlédnuto.
17. Pokud jde o posouzení přiměřenosti zásahu do soukromého a rodinného života žalobce, také v tomto případě lze napadené rozhodnutí považovat za přezkoumatelné. Z jeho odůvodnění lze zjistit důvody, proč žalovaný neshledal nepřiměřenost zamítavého rozhodnutí a k jakým skutečnostem při tom přihlédl.
18. Soud ve shodě se žalovaným připomíná, že posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí na soukromý a rodinný život cizince upravuje ust. § 174a z.p.c.; podle jeho odstavce třetího se ovšem přiměřenost posuzuje pouze, pokud to zákon výslovně stanoví, což ovšem není tento případ. Podle soudní judikatury i v takových případech musí správní orgány s ohledem na závazky plynoucí z mezinárodního práva (z přímo aplikovatelného čl. 8 Úmluvy) výjimečně posoudit přiměřenost svého zásahu, pokud cizinec ve správním řízení vznesl konkrétní námitku nepřiměřenosti zásahu do soukromého a rodinného života, a tím i porušení čl. 8 Úmluvy (např. rozsudek NSS ze dne 12. 12. 2019, č. j. 10 Azs 310/2019-32, bod 13). Žalobce ve vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí uvedl, že se svou družkou plánují sňatek a založení rodiny. Poukázal také na pobyt svých bratrů v České republice a přátelské vztahy s blíže neurčenými osobami v soukromém i pracovním životě. V této souvislosti je nutno připomenout, že se jednalo o řízení zahájené na žádost žalobce, a bylo tak primárně na něm, aby správním orgánům sdělil vše podstatné, a to i ohledně možného zásahu do svého soukromého a rodinného života (např. rozsudek NSS ze dne 19. 5. 2016, č. j. 5 Azs 262/2015-35). K soužití s družkou žalobce nic bližšího neuvedl, soud tak považuje za dostatečnou argumentaci žalovaného, podle níž se pobyt družky žalobce v České republice nijak neodvíjí od pobytu žalobce. Pouhá existence partnerského vztahu (byť s deklarovaným plánováním sňatku), přítomnost sourozenců ani několikaletá délka pobytu na území nemůže bez dalšího založit nepřiměřenost zamítnutí žádosti z důvodu předchozí trestné činnosti, tedy velmi závažného jednání. Totéž platí o ztrátě možnosti požádat o trvalý pobyt, tedy o „nejsilnější“ pobytový titul, i o ztrátě nositele oprávnění ke sloučení rodiny; soudu není zřejmé, jak by odepření jednoho typu (či více typů) pobytového titulu mohlo samo o sobě porušit čl. 8 Úmluvy. Námitce, že žalobce nemůže z důvodu branné povinnosti vycestovat do vlasti, nelze přisvědčit; pobytové oprávnění v České republice nemá sloužit k vyhýbání se branné povinnosti v zemi původu.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

19. Žalobce také nijak blíže nevysvětlil, jaké nebezpečí by mu hrozilo v souvislosti s probíhajícím ozbrojeným konfliktem v zemi původu. V judikatuře NSS byl opakovaně vysloven závěr, že je branná povinnost sama o sobě legitimním požadavkem každého státu kladeným na jeho občany (srov. např. rozsudek ze dne 7. 8. 2012, č. j. 2 Azs 17/2012-44, nebo usnesení ze dne 4. 8. 2015, č. j. 6 Azs 113/2015-30, ze dne 17. 6. 2015, č. j. 6 Azs 86/2015-31, ze dne 22. 7. 2015, č. j. 2 Azs 160/2015-43, nebo ze dne 10. 9. 2015, č. j. 2 Azs 175/2015-34). Případné zapojení žalobce do aktuálních bojů v zemi původu proto nemůže být posuzováno v souvislosti se čl. 8 Úmluvy.
20. Žalovaný současně příhodně zdůraznil, že jediným důsledkem napadeného rozhodnutí je pouze neprodloužení povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky; žalobce však není nucen vycestovat do země původu. Žalobcovo tvrzení, že mu nebude uděleno dlouhodobé vízum za účelem strpění, není nijak podloženo. Pokud by žalobce skutečně objektivně nemohl vycestovat do vlasti kvůli bezpečnostní situaci, má nad rámec žádosti o vízum za účelem strpění možnost požádat o mezinárodní ochranu; neprodloužením platnosti zaměstnanecké karty nedojde k porušení zásady non-refoulement.
21. Žalobce se dále obává, že víza za účelem strpění nemůže využít kvůli záznamu v rejstříku trestů vzhledem k ust. § 56 odst. 2 písm. a) z.p.c. Podle názoru soudu však pomíjí, že podmínka trestní zachovalosti podle tohoto ustanovení se nevztahuje na vízum za účelem strpění pobytu podle ust. § 33 odst. 3 z.p.c., tedy mimo jiné i na situace, kdy vycestování cizince není možné (§ 179 z.p.c.).
22. Soud shrnuje, že žalobci nelze přisvědčit, že by řízení a rozhodnutí žalovaného byla stížena vadami. Ve shodě se žalovaným soud konstatuje, že žalobcem navrhované výsledky se jeví nadbytečnými, neboť byl prokázán důvod k zamítnutí žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty a otázka přiměřenosti dopadů rozhodnutí na soukromý a rodinný život byla rovněž vypořádána. Žalovaný na s. 3 – 4 napadeného rozhodnutí sdělil, proč výsledky neprovedl. Vzhledem k tomu, že žalovaný v zásadě aproboval žalobcova tvrzení o soukromých a rodinných vazbách a v jejich světle posoudil přiměřenost rozhodnutí, bylo provedení výsledků skutečně nadbytečným, neboť i při prokázání žalobcových tvrzení (která vzal žalovaný beztak za svá) by nebylo možné dojít k jinému výsledku. Pro úplnost soud doplňuje, že z téhož důvodu nepovažoval za, jakkoliv smysluplné provést výsledky v průběhu soudního řízení, nadbytečné byly i důkazní návrhy fotografiemi, jež měly zobrazovat žalobce s družkou, kromě toho, že žalovaný i soud vzali žalobcova tvrzení stran soukromého a rodinného života za svá, není několik fotografií zjevně relevantním podkladem k tomu, aby mohly prokázat dlouhodobý partnerský vztah.
23. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
24. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. června 2024

JUDr. Václav Kočka-Amort v.r.
samosoudce